

Coolia 30(3) juli 1987

IN MEMORIAM G. STOBBE (1924-1987)

Op zondag 8 maart j.l. overleed plotseling ons lid Gerrit Stobbe. Hij was directeur/conservator van het Fries Natuurmuseum te Leeuwarden, waar hij 27 jaar achtereenvolgend met grote toewijding bouwde aan een indrukwekkende museumcollectie. Door zijn veelzijdige kennis was hij daar een vraagbaak voor velen. Helaas heeft hij de officiële heropening van "zijn" museum, sinds kort gehuisvest in een uniek historisch pand, niet meer mogen beleven.

Belangrijk waren daarnaast voor Stobbe de excursies met verenigingen, scholen e.d. en zijn werk t.b.v. de natuurstudie, met name op het gebied van de entomologie en mycologie.

In zijn vrije tijd was hij meestal wel ergens in het Friese landschap te vinden. Ter gelegenheid van zijn 25-jarig jubileum verscheen er een aflevering van "Veld en Vitrine" met daarin ondermeer de volgende typering van deze geboren "Luwarder":

Deur de bosjes struunt een pet
Wie dat petsje opset het ?
't Is een mantsje, al wat kaal ...
Kiek, daar doet-ie krek een haal
met sien gerdienestoffen net !
Ik loof dat-ie wat fongen het.

Ja, Stobbe hield zich vooral met insecten bezig, maar als de paddestoelen verschenen ... ! Al in 1959 blijkt zijn belangstelling, als hij in Coolia wordt genoemd als één van de inzenders van materiaal voor een onderzoekje. Hij ontdekte het gebrek aan kennis over de verspreiding van de paddestoelen in Friesland en begon, in het midden van de jaren zestig, zijn waarnemingen systematisch op te schrijven. Vooral aan het eind van de jaren zestig, de zeventiger jaren en het begin van de jaren tachtig bezocht hij regelmatig de excursies van de NMV, was hij op vele bijeenkomsten aanwezig, trad hij verschillende keren op als gastheer tijdens excursies van de NMV in Friesland en wees hij menig een de weg naar mooie paddestoelenplekjes, o.a. in 1973 tijdens het verenigingsweekend op Ameland.

Hij kwam veel op de Friese Waddeneilanden. Zijn waarnemingen aldaar, tot 1978, zijn verwerkt in een artikel van Eef Arnolds over de macrofungi: "Flora and Vegetation of the Wadden Sea Islands and coastal areas", en hebben in belangrijke mate bijgedragen aan de kennis van de paddestoelenflora van deze eilanden. Samen

met schrijver dezes had hij nog graag een publicatie willen realiseren over alle tot nu toe verrichte paddestoelwaarnemingen in Friesland. Wij zullen zijn educatieve en wetenschappelijke inbreng op het gebied van de mycologie node missen.
- Jaap Wisman.

IN MEMORIAM PROF. DR. A.J.G. OORT

Op 26 april j.l. overleed ons medelid en oud-voorzitter der Vereniging Prof. Oort, emeritus hoogleraar in de fytopathologie aan de Landbouwniversiteit te Wageningen. Oort werd al vroegtijdig lid van onze vereniging; we vinden zijn naam in de ledenlijst van 1923 en misschien was hij reeds 1 of 2 jaar eerder lid. Zijn liefde voor de mycologie uitte zich reeds vroegtijdig: in de lijst van nieuwe en zeldzame paddestoelen, opgesteld door C. Cool, en gepubliceerd in de Mededeelingen XI (1921) komt zijn naam herhaaldelijk voor als vinder van soorten, die toen voor onze flora als bijzonder werden beschouwd, ook samen met die van C. Cool zelve, waaruit blijkt, dat de Leidse gymnasiast en de conservatrice samen paddestoelen hebben gezocht. Tijdens zijn studie biologie in Utrecht, bleek weer zijn voorliefde voor schimmels door een paar publicaties over *Phycomyces*, maar vooral door zijn dissertatie: "Die Sexualität von *Coprinus fimetarius*", die in 1930 uitkwam.

Na zijn studietijd in Utrecht was Oort werkzaam in Wageningen, eerst enige jaren op het Laboratorium voor Plantefysiologie, maar al spoedig kwam hij terecht op het Laboratorium voor Mycologie en Aardappelonderzoek, dat onder leiding stond van Prof. Dr. H.M. Quanjer. We willen hier Oort's belangrijke werk als fytopatholoog uiteraard niet bespreken; wie zich daarvoor interesseert verwijzen we naar de aflevering van het Netherlands Journal of Plant Pathology Vol. 75, 1-2 (1969), die ter gelegenheid van het aftreden van Oort aan hem werd opgedragen. We zullen ons beperken tot het contact dat Prof. Oort met onze vereniging bleef houden en dat vooral na 1960 weer intensiever werd. Dit moge voortspruiten uit Oort's ruime belangstelling voor de mycologie in haar geheel, alsook uit zijn openheid ten opzichte van de meer amateuristische beoefening van het vak.

Wat de eerste betreft is het opmerkelijk dat, voor zover Oort zelf studies over hogere Basidiomyceten heeft geschreven, deze nog weer zeer verschillend van aard zijn. De eerste, over de Nederlandse *Mycena*'s, die hij publiceerde in de Mededeelingen XVII (1928), was zuiver systematisch van aard en getuigde van een voor die tijd nauwgezette aanpak. Zijn iets later gepubliceerde dissertatie handelde over een genetisch onderwerp. Eerst na zijn emeritaat zou hij nogmaals over Basidiomyceten publiceren (1981), naar aanleiding van een breed opgezette